PRINCIPIOS BÍBLICOS DA AGRICULTURA

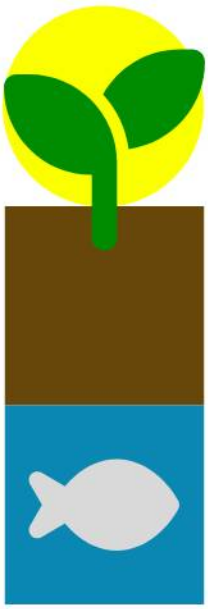

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Non aborrezas o traballo
duro nin a labranza que
o Altísimo ordenou.
Sirá 7:15

Como baixar os prezos dos alimentos

Prohibe a pornografía e as escenas sensuais nas películas porque este tipo de entretemento provocará fame. (Tobit 4:13)
A fame aumentará exponencialmente o prezo dos alimentos. (2 Reis 6:25)
Non te masturbes porque iso che fará preguiceiro. (Sabedoría de Salomón 3:14, Proverbios 24:30-34)
Fai unha política de NON TRABALLAR NIN COMER. (2 Tesalonicenses 3:10)

Maximizar os recursos naturais. Asignar todas as terras ribeireñas para o cultivo. Construír bombas de auga ou pozos para cada fogar, especialmente para aqueles que están lonxe dos ríos. (Isaías 32:20)
Recoller auga da choiva. (Levítico 26:3-5)
Cría bois. (Proverbios 14:4)

Promover a grandeza e o valor da agricultura. (Carta de Aristeas 5:9-10,13)
Animar á cidadanía a cultivar os seus propios alimentos. (Proverbios 6:6-8, Proverbios 27:23-27)
Cada cidade debería ser capaz de subministrar os seus propios alimentos. (Xénese 41:48)

Pentateuco

E dixo Deus: «Que a terra produza herba verde, herba que dea semente, árbores froiteiras que dean froito segundo a súa especie coa súa semente, sobre a terra». E foi así. E a terra produciu herba verde, herba que dea semente segundo a súa especie, árbores que dean froito coa súa semente segundo a súa especie. E viu Deus que era bo. E dixo Deus: «Velaquí que vos dou toda herba que dea semente e que está sobre a face de toda a terra, e toda árbore que ten froito con semente; isto vos servirá de alimento». Xénese 1:11-12,29

E dixo Deus: «Fagamos o home á nosa imaxe, segundo a nosa semellanza, e que domine os peixes do mar, as aves do ceo, o gando, toda a terra e todos os réptiles que se moven pola terra». Deus creou o home á súa imaxe, á imaxe de Deus creouno; creounos macho e femia. Deus bendiciunos e díxolles: «Sede fecundos e multiplicadevos, enchede a terra e sometedela; e domine os peixes do mar, as aves do ceo e todos os seres viventes que se moven pola terra». Xénese 1:26-28

E fixo brotar da terra toda árbore agradable á vista e boa para comer, a árbore da vida no medio do xardín e a árbore do coñecemento do ben e do mal. Xénese 2:9

E a Adán díxolle: Por canto escoitaches a voz da túa muller e comiches da árbore da que che ordenei: Non comerás dela, maldita sexa a terra por causa de ti; con dor comerás dela todos os días da túa vida. Espiñas e cardos producirache, e comerás a herba do campo. Co suor do teu rostro comerás o pan ata que volvas á terra, porque dela fuches tomado; porque po es e ao po volverás. Xénese 3:17-19

Polo tanto, o Señor Deus o mandou saír do xardín do Edén para que cultivase a terra, de onde fora tomado. Xénese 3:23

Entón Isaac sementou naquela terra, e recolleu aquel ano cen veces máis; e o Señor bendiciuno. Xénese 26:12

Agora, pois, que o faraón busque un home sabio e sensato, e o poña sobre a terra de Exipto. Que o faraón faga isto, e que nomee oficiais sobre a terra, e que recollan a quinta parte da terra de Exipto nos sete anos de abundancia. E que recollan todos os alimentos deses anos bos que veñen, e que almacenen trigo baixo a man do faraón, e que garden comida nas cidades. E esa comida será como reserva para a terra para os sete anos de fame que haberá na terra de Exipto; para que a terra non pereza por mor da fame. Xénese 41:33-36

E recolleu toda a comida dos sete anos que houbo na terra de Exipto, e almacenou a comida nas cidades; os alimentos do campo, que había arredor de cada cidade, almacenou nelas. Xénese 41:48

E comezaron a chegar os sete anos de fame, como dixera Xosé; e a fame estaba en todas as terras; pero en toda a terra de Exipto había pan. E cando toda a terra de Exipto estivo famenta, o pobo clamou ao Faraón pedindo pan; e o Faraón dixo a todos os exipcios: Ide a Xosé; o que vos diga, facede. Xénese 41:54-55

E Xosé alimentou o seu pai, os seus irmáns e toda a casa do seu pai con pan, segundo as súas familias. E non había pan en toda a terra, porque a fame era moi grave, de xeito que a terra de Exipto e toda a terra de Canaán esgotáronse por mor da fame. E Xosé recolleu todo o diñeiro que se atopaba na terra de Exipto e na terra de Canaán, polo gran que compraban; e Xosé trouxo o diñeiro á casa do faraón. E cando o diñeiro se acabou na terra de Exipto e na terra de Canaán, todos os exipcios viñeron a Xosé e dixeron: Dános pan; pois por que morreremos na túa presenza? Porque o diñeiro se acaba. E Xosé dixo: Dádenos o voso gando; e eu dareivos polo voso gando, se o diñeiro se acaba. E trouxeron o seu gando a Xosé; e Xosé deulles pan a cambio de cabalos, e de rabaños, e de gando vacún, e de asnos; e alimentounos de pan por todo o seu gando durante aquel ano. Cando rematou aquel ano, viñeron onda el o ano segundo e dixéronlle: «Non lle ocultaremos ao noso señor que o noso diñeiro se esgotou; tamén o noso gando é o noso señor; non queda nada aos ollos do noso señor, senón os nosos corpos e as nosas terras. Por que morreremos diante dos teus ollos, nós e a nosa terra? Cómpranos a nós e á nosa terra por pan, e nós e a nosa terra seremos servos do faraón. Dános semente, para que vivamos e non morramos, para que a terra non quede desolada». E Xosé comprou toda a terra de Exipto para o faraón; porque os exipcios venderon cada un o seu campo, porque a fame os apoderouse deles; e a terra pasou a ser do faraón. E en canto ao pobo, trasladounos a cidades desde un extremo das fronteiras de Exipto ata o outro extremo. Xénese 47:12-21

Entón Xosé díxolle ao pobo: “Velaquí que hoxe vos merquei a vós e a vosa terra para o Faraón. Velaquí tedes semente para vós, e sementaredes a terra. E acontecerá que, cando haxa froitos, daredes a quinta parte ao Faraón, e catro partes serán para vós, para a sementeira do campo, para o voso alimento, para os das vosas familias e para o alimento dos vosos pequenos”. Xénese 47:23-24

Seis anos sementarás a túa terra e recollerás os seus froitos; pero o sétimo ano deixarás repousar, para que coman os pobres do teu pobo, e o que sobre, comerán as bestas do campo. Do mesmo xeito farás coa túa viña e coa túa oliveira. Éxodo 23:10-11

E serviredes ao Señor, o voso Deus, e el bendicirá o voso pan e a vosa auga; e eu quitarei a enfermidade de en medio de ti. Éxodo 23:25

E cando recolles a colleita da túa terra, non collerás ata os extremos do teu campo, nin recollerás o que sobra da túa colleita. Nin espigarás a túa viña, nin collerás toda a uva da túa viña; deixarás a uva para o pobre e o estranxeiro. Eu son o Señor, o teu Deus. Levítico 19:9-10

Gardaredes os meus estatutos. Non deixarás que o teu gando se aparee con outras especies; non sementarás o teu campo con sementes mesturadas; nin che vestirás roupa mesturada de liño e la. Levítico 19:19

E cando entredes na terra e plantásedes toda clase de árbores para a alimentación, teredes en conta o seu froito como incircunciso; durante tres anos será para vós como incircunciso; non se comerá dela. Levítico 19:23

E cando segas a colleita da túa terra, non espigarás os recunchos do teu campo cando segues, nin recollerás nada da túa colleita; deixarásllo aos pobres e aos forasteiros. Eu son o Señor, o teu Deus. Levítico 23:22

Seis anos sementarás o teu campo, e seis anos podarás a túa viña e recollerás os seus froitos. Mais o sétimo ano será sábado de repouso para a terra, un sábado para o Señor; non sementarás o teu campo nin podarás a túa viña. Levítico 25:3-4

Será para vós o quincuaxésimo ano un xubileu: non sementaréis, nin colleitaredes o que naza por si só, nin colleitaredes as uvas da vosa vide sen cortar. Porque é o xubileu; será para vós o ano santo; comeredes o froito do campo. Levítico 25:11-12

Polo tanto, cumpriredes os meus estatutos e gardaredes os meus xuízos, e cumprideos; e habitaredes na terra con seguridade. E a terra dará o seu froito, e comeredes ata fartarvos, e habitaredes nela con seguridade. E se dicides: Que comeremos o sétimo ano? Velaquí, non sementaremos nin recolleremos os nosos produtos, entón mandareivos a miña bendición no sexto ano, e dará froito para tres anos. E sementaredes o oitavo ano, e seguiredes comendo da froita antiga ata o noveno ano; ata que cheguen os seus froitos, comeredes da colleita antiga. Levítico 25:18-22

Se andades nos meus estatutos e gardades os meus mandamentos e os puxesedes por obra, dareivos a choiva no seu tempo, e a terra dará o seu froito, e as árbores do campo darán o seu froito. E a vosa mallada chegará ata a vendima, e a vendima chegará ata a sementeira; e comeredes o voso pan ata fartarvos, e habitaredes na vosa terra con seguridade. Levítico 26:3-5

E todo o décimo da terra, xa sexa da sementeira da terra ou do froito das árbores, é do Señor; é santo para o Señor. Levítico 27:30

Porque o Señor, o teu Deus, te leva a unha boa terra, terra de regatos, de fontes e de abismos que brotan dos vales e dos outeiros; terra de trigo, cebada, vides, figueiras e granadas; terra de oliveiras

e mel; terra onde comerás pan sen escaseza, non che faltará nada; terra cuxas pedras son de ferro, e dos cuxos outeiros poderás cavar bronce. Cando comas e esteas satisfeito, bendicirás o Señor, o teu Deus, pola boa terra que che deu. Deuteronomio 8:7-10

E acontecerá que, se escoitasdes atentamente os meus mandamentos que vos ordeno hoxe, amando o Señor, o voso Deus, e servíndoo con todo o voso corazón e con toda a vosa alma, eu vos darei a choiva da vosa terra no seu tempo, a chuvia temprana e a chuvia tardía, para que poidades recoller o voso gran, o voso viño e o voso aceite. E enviarei herba nos vosos campos para o voso gando, para que comades e vos satisfagades. Deuteronomio 11:13-15

Darás o décimo de todo o produto da túa sementeira, que o campo produza ano tras ano. Deuteronomio 14:22

Non sementarás a túa viña con sementes diversas, para que non se contamine o froito da semente que sementara e o froito da túa viña. Deuteronomio 22:9

Cando cortes a túa colleita no teu campo e esquezas unha gavilla no campo, non volverás a recollela; será para o forasteiro, o orfo e a viúva, para que o Señor, o teu Deus, te bendiga en todo o traballo das túas mans. Deuteronomio 24:19

E acontecerá que, se escoitas atentamente a voz do Señor, o teu Deus, para gardar e cumprir todos os seus mandamentos que che ordeno hoxe, o Señor, o teu Deus, te porá por riba de todas as nacións da terra. E todas estas bendicións virán sobre ti e alcanzaránte, se escoitas a voz do Señor, o teu Deus. Bendito serás na cidade e bendito serás no campo. Bendito será o froito do teu ventre, e o froito da túa terra, e o froito do teu gando, o froito das túas vacas e os rabaños das túas ovellas. Bendita será a túa cesta e a túa provisión. Deuteronomio 28:1-5

E o Señor farache rico en bens, no froito do teu ventre, no froito do teu gando e no froito da túa terra, na terra que o Señor xurou aos teus pais que che daría. O Señor abrirache o seu bo tesouro, o ceo, para dar a choiva á túa terra no seu tempo e para bendicir toda a obra das túas mans; e emprestaras a moitas nacións, e non pedirás prestado. Deuteronomio 28:11-12

Historia

Ti, os teus fillos e os teus servos labraredes a terra para el e recolleredes os froitos para que o fillo do teu señor teña comida; pero Mefibóset, fillo do teu señor, comerá pan sempre na miña mesa. Sibá tiña quince fillos e vinte servos. 2 Samuel 9:10

E houbo unha gran fame en Samaria; e asediárona ata o punto de que unha cabeza de burro se vendía por oitenta moedas de prata, e a cuarta parte dun cabo de esterco de pomba por cinco moedas de prata. 2 Reis 6:25

Ademais, ordenoulles ao pobo que habitaba en Xerusalén que desen a porción dos sacerdotes e dos levitas, para que se animasen na lei do Señor. E en canto se difundiu o mandato, os fillos de Israel trouxeron en abundancia as primicias do trigo, do viño, do aceite e do mel, e de todos os froitos do campo; e trouxeron o décimo de todo en abundancia. E en canto aos fillos de Israel e de

Xudá, que habitaban nas cidades de Xudá, tamén trouxeron o décimo dos bois e das ovellas, e o décimo das cousas santas que foron consagradas ao Señor, o seu Deus, e puxéronas en montóns. 2 Crónicas 31:4-6

E levar as primicias da nosa terra e as primicias de todo o froito de todas as árbores, ano tras ano, á casa do Señor; tamén os primoxénitos dos nosos fillos e dos nosos gando, como está escrito na lei, e os primoxénitos dos nosos rabaños e dos nosos rabaños, para levalos á casa do noso Deus, aos sacerdotes que serven na casa do noso Deus; e que levemos as primicias da nosa masa e as nosas ofrendas, e o froito de toda clase de árbores, de viño e de aceite, aos sacerdotes, ás cámaras da casa do noso Deus; e os décimos da nosa terra aos levitas, para que estes levitas teñan os décimos en todas as cidades da nosa labranza. E o sacerdote fillo de Aarón estará cos levitas, cando os levitas recollan os décimos; e os levitas levarán o décimo dos décimos á casa do noso Deus, ás cámaras, á casa do tesouro. Porque os fillos de Israel e os fillos de Leví traerán a ofrenda do trigo, do viño novo e do aceite ás cámaras, onde están os utensilios do santuario, e os sacerdotes que serven, e os porteiros, e os cantores; e non abandonaremos a casa do noso Deus. Nehemías 10:35-39

Poesía

Buscaría a Deus, e a Deus entregaría a miña causa; que fai cousas grandes e inescrutables; cousas marabillosas sen número; que dá choiva sobre a terra e envía augas sobre os campos. Xob 5:8-10

Fixéchelo señorear sobre as obras das túas mans; puxéchelo todo baixo os seus pés: todas as ovellas e os bois, e tamén as bestas do campo; as aves do ceo e os peixes do mar, e todo o que pasa polos camiños dos mares. Oh Señor, noso Señor, que excelente é o teu nome en toda a terra! Salmo 8:6-9

El fai medrar a herba para o gando e as herbas para o servizo do home, para que saque alimento da terra; e viño que alegra o corazón do home, e aceite que lle fai brillar o rostro, e pan que fortalece o corazón do home. Salmo 104:14-15

El converte o deserto en augas estancadas e a terra seca en mananciais. E alí fai habitar os famentos, para que preparen unha cidade habitable; e sementen os campos e planten viñas, que dean froitos de crecemento. Tamén os bendí, de xeito que se multiplican moito; e non permite que o seu gando mingüe. Salmo 107:35-38

Vai á formiga, preguiceiro; observa os seus camiños e sé sabio: que non ten guía, nin supervisor, nin gobernante, prepara o seu alimento no verán e recolle o seu sustento na colleita. Proverbios 6:6-8

O que recolle no verán é un fillo sabio; pero o que dorme na colleita é un fillo que causa vergoña. Proverbios 10:5

O que labra a súa terra estará satisfeito de pan; pero o que segue ás persoas vanas está sen entendemento. Proverbios 12:11

Moita comida hai no campo dos pobres; pero hai que se destrue por falta de xuízo. Proverbios 13:23

Onde non hai bois, o cortello está limpo; pero a forza do boi dá moito proveito. Proverbios 14:4

O preguiceiro non ara por mor do frío; polo tanto, mendigará na colleita e non terá nada. Proverbios 20:4

Pasei polo campo do preguiceiro e pola viña do home sen entendemento; e velaquí que estaba todo cuberto de espiñas, e as ortigas cubrían a súa superficie, e o seu muro de pedra estaba derrubado. Entón vin e considerei ben; observei e recibín instrución. Aínda un pouco de sono, un pouco de sono, un pouco de cruzar as mans para durmir; así chegará a túa pobreza coma un viaxeiro, e a túa carencia coma un home armado. Proverbios 24:30-34

Coida ben dos teus rabaños e vixía ben os teus rabaños. Porque as riquezas non son para sempre, e a coroa perdura por xeración? Aparece o feno, e a herba tenra apréciase, e as herbas dos montes recóllense. Os cordeiros son para o teu vestido, e as cabras son o prezo do campo. E terás leite de cabras dabondo para o teu sustento, para o sustento da túa casa e para o sustento das túas criadas. Proverbios 27:23-27

O que labra a súa terra terá pan dabondo; pero o que segue aos vanidosos terá pobreza dabondo. Proverbios 28:19

Ela considera un campo e cómprao; co froito das súas mans planta unha viña. Proverbios 31:16

Ademais, o proveito da terra é para todos: o rei é servido polo campo. Eclesiastés 5:9

Todo o traballo do home é para a súa boca, e con todo o apetito non se sacia. Eclesiastés 6:7

Quen observa o vento non sementará, e quen observa as nubes non colleitará. Pola mañá sementa a túa semente, e pola tarde non deteñas a túa man, porque non sabes se prosperará isto ou aquilo, ou se ambos serán bos por igual. Eclesiastés 11:4,6

Profetas

E os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: Este é o camiño, andade por el, cando xiredes á dereita e cando xiredes á esquerda. Tamén contaminarás a cuberta das túas imaxes de prata e o ornamento das túas imaxes de ouro fundidas; botarásas fóra como unha roupa menstrual; diráslles: Vaite de aquí. Entón dará a choiva da túa semente, que sementarás na terra; e pan do froito da terra, e será graxo e abundante; aquel día o teu gando apacentará en amplos pastos. Os bois e os xumentos novos que ara a terra comerán forraxe limpa, que foi ventilada coa pa e co abano. Isaías 30:21-24

Benditos sodes vós, que sementades xunto a todas as augas, e que enviades alí os pés do boi e do burro. Isaías 32:20

E a terra reseca converterase nun estanque, e a terra sedenta en fontes de auga; na morada dos dragóns, onde cada un deles se deita, haberá herba, xuncos e xuncos. Isaías 35:7

Por que gastades cartos en algo que non é pan, e o voso traballo en algo que non sacia? Escoitádeme atentamente, e comede o que é bo, e que a vosa alma se deleite na graxa. Isaías 55:2

Porque así como baixa a choiva e a neve do ceo e non volve alí, senón que rega a terra e a fai xermolar, para que dea semente ao sembrador e pan ao comedor, así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min baleira, senón que fará o que eu quero e prosperará na cousa para a que a enviei. Isaías 55:10-11

Pois así di o Señor aos homes de Xudá e de Xerusalén: "Abrande o barbeito e non sementedes entre as espiñas". Xeremías 4:3

A palabra do Señor veu a min, dicindo: Fillo de home, cando a terra peque contra min, cometendo unha transgresión grave, eu estenderei a miña man contra ela, quebrarei o bastón do seu pan, enviarei a fame contra ela e exterminarei del homes e animais. Ezequiel 14:12-13

Foi plantada nun bo solo xunto a abundantes augas, para que brotase ramas e desen froito, e fose unha videira fermosa. Ezequiel 17:8

E habitaredes na terra que lles dei aos vosos pais; e seredes o meu pobo, e eu serei o voso Deus. Tamén vos salvarei de todas as vosas impurezas; e chamarei o trigo, e multiplicareino, e non vos imporei fame. E multiplicarei o froito das árbores, e os froitos do campo, para que non teñades máis oprobio da fame entre as nacións. Entón lembraredes os vosos propios malos camiños, e as vosas accións que non foron boas, e teredes detesto a vós mesmos diante de vós mesmos polas vosas iniquidades e polas vosas abominacións. Ezequiel 36:28-31

Sementade para vós con xustiza, colleitade con misericordia; esfarelade o voso barbeito; porque é tempo de buscar o Señor, ata que veña e faga chover xustiza sobre vós. Oseas 10:12

E tamén vos dei limpeza de dentes en todas as vosas cidades, e escaseza de pan en todos os vosos lugares; e con todo, non volvestes a min, di o Señor. E tamén vos retiven a choiva cando aínda faltaban tres meses para a colleita; e fixen chover sobre unha cidade, e non fixen chover sobre outra cidade; unha parte choveu, e a parte na que non choveu secouse. Así que dúas ou tres cidades foron a unha cidade para beber auga; pero non se saciaron; e con todo, non volvestes a min, di o Señor. Ferínvos con queimadura e con fungo; cando os vosos xardíns e as vosas viñas, as vosas figueiras e as vosas oliveiras medraban, a verme devorounos; e con todo, non volvestes a min, di o Señor. Enviei contra vós a pestilencia como a de Exipto; matei os vosos mozos coa espada e levei os vosos cabalos; e fixen que o fedor dos vosos campamentos chegase ata as vosas narices; e con todo, non volvestes a min, di o Señor. Amós 4:6-10

Aínda que a figueira non florecerá, nin haberá froito nas vides; o traballo da oliveira fallará e os campos non darán alimento; o rabaño será cortado do curral, e non haberá gando nos cortellos. Con todo, eu alegraréime no Señor, alegraréime no Deus da miña salvación. Habacuc 3:17-18

É xa hora de vós, oh vós, de habitar nas vosas casas con teitos, mentres esta casa está desolada? Agora, polo tanto, así di o Señor dos Exércitos: Considerade os vosos camiños. Sementades moito e recolledes pouco; comedes e non tedes dabondo; bebedes e non vos fartades de bebida; vestides e non tedes quente; e o que gaña un salario gaña un salario para metelo nun saco con buratos. Así di o Señor dos Exércitos: Considerade os vosos camiños. Hageo 1:4-7

Porque a semente prosperará; a vide dará o seu froito, e a terra dará o seu produto, e os ceos darán o seu orballo; e farei que o resto deste pobo posúa todas estas cousas. Zacarías 8:12

Traede todos os décimos ao tesouro, para que haxa comida na miña casa, e poñédeme a proba con isto —oráculo do Señor dos Exércitos— se non vos abrirei as cadras do ceo e derramarei sobre vós a bendición ata que non haxa sitio dabondo. E reprenderei por vós ao devorador, e non destruirá os froitos da vosa terra; nin a vosa vide perderá o seu froito antes de tempo no campo —oráculo do Señor dos Exércitos— e todas as nacións vos chamarán bendicidos, porque seredes unha terra deliciosa —oráculo do Señor dos Exércitos—. Malaquías 3:10-12

Evanxeos

Entón díxolles aos seus discípulos: «A colleita é moita, pero os traballadores son poucos. Rogádelle, pois, ao Señor da colleita que envíe traballadores á súa colleita». Mateo 9:37-38

E faloulles moitas cousas en parábolas, dicindo: Mirade, un sembrador saíu a sementar. E despois de sementar, algunhas sementes caeron á beira do camiño, e viñeron os paxaros e as devoraron. Otras caeron en lugares pedregosos, onde non tiñan moita terra; e axiña brotaron, porque non tiñan profundidade. E cando saíu o sol, queimáronse; e como non tiñan raíz, secáronse. E outras caeron entre espiñas; e as espiñas brotaron e afogáronas. Pero outras caeron en boa terra e deron froito, algunhas cen, outras sesenta e outras trinta. Quen teña oídos para escoitar, que escoite. Mateo 13:3-9

Expuxolles outra parábola: «O reino dos ceos é semellante a un gran de mostaza que un home colleu e sementou no seu campo; é a máis pequena de todas as sementes, pero cando medra, é a máis grande entre as herbas e convértese en árbore, de xeito que as aves do ceo veñen e fan nido nas súas pólas». Mateo 13:31-32

Entón díxolles: A colleita é moita, pero os traballadores son poucos. Rogádelle, pois, ao Señor da colleita que envíe traballadores á súa colleita. Lucas 10:2

Tamén contou esta parábola: «Un home tiña unha figueira plantada na súa viña, e foi buscar froito nela, pero non atopou ningún. Entón díxolle ao labrador da viña: «Mira, xa levo tres anos buscando froito nesta figueira e non atopo ningún. Córtaa, por que está a ocupar a terra?». Respondendo el, díxolle: «Señor, déixaa estar tamén este ano, ata que cave arredor e lle bote esterco. Se dá froito, ben; e se non, cortaraa despois». Lucas 13:6-9

Non dicides vós: "Aínda faltan catro meses e chega a colleita?" Velaquí vos digo: Levantade os ollos e vede os campos, que xa están brancos para a colleita. O que sega recibe salario e recolle froito para a vida eterna, para que tanto o que sementa como o que sega se alegren xuntos. Xoán 4:35-36

De verdade, de verdade vos digo: se o gran de trigo non cae na terra e non morre, queda só; pero se morre, dá moito froito. Xoán 12:24

En canto baixaron a terra, viron alí unha brasa, peixe enriba e pan. Xesús díxolles: «Traede algúns dos peixes que acabades de pescar». Xoán 21:9-10

Con todo, non se deixou a si mesmo sen testemuño, facendo o ben, dándonos choiva do ceo e estacións frutíferas, enchendo os nosos corazóns de alimento e alegría. Feitos 14:17

Epístolas

Mais isto digo: quen sementa escasamente, colleitará escasamente; e quen sementa con xenerosidade, colleitará con xenerosidade. 2 Corintios 9:6

E Deus é poderoso para facer que abunde en vós toda graza, para que, tendo sempre todo o suficiente en todas as cousas, abundedes para toda boa obra. (Como está escrito: El distribuíu, deu aos pobres; a súa xustiza permanece para sempre. Agora ben, o que serve semente ao sementador serve pan para o voso alimento, e multiplica a vosa sementeira, e aumenta os froitos da vosa xustiza;) enriquecéndovos en todo para toda xenerosidade, a cal produce por medio de nós acción de grazas a Deus. 2 Corintios 9:8-11

E non nos cansemos de facer o ben; porque no seu tempo colleitaremos, se non desmaiamos. Gálatas 6:9

Porque mesmo cando estabamos convosco, vos mandabamos isto: que se alguén non traballase, tampouco comase. 2 Tesalonicenses 3:10

Apócrifos

Porque así como o labrego sementa moita semente na terra e planta moitas árbores, e con todo o que foi sementado ben no seu tempo non brota, nin todo o que foi plantado bota raíces, así tamén ocorre cos que son sementados no mundo: non todos serán salvos. 2 Esdras 8:41

Do mesmo xeito que a semente do labrego perece se non brota e non recibe a túa choiva no seu debido tempo, ou se vén demasiada choiva e a corroe, así perece o home, formado polas túas mans e chamado a túa imaxe, porque es semellante a el, polo que fixeches todas as cousas e o asemellaches á semente do labrego. 2 Esdras 8:43-44

E respondeume, dicindo: Como é o campo, así é tamén a semente; como son as flores, así son tamén as cores; como é o traballador, así é o traballo; e como é o labrego, así é tamén a súa agricultura; porque era o tempo do mundo. 2 Esdras 9:17

...porque na soberbia hai destrución e moito problema, e na lascivia hai decadencia e gran carencia: porque a lascivia é a nai da fame. Tobías 4:13

O mozo fixo o que lle ordenara o anxo; e despois de asar o peixe, comérono. Logo ambos seguiron o seu camiño ata chegar a Ecbatana. Tobías 6:5

E bendito o eunuco que coas súas mans non cometeu iniquidade nin pensou cousas malas contra Deus, porque a el se lle dará o don especial da fe e unha herdanza no templo do Señor máis aceptable para a súa mente. Sabedoría de Salomón 3:14

Non aborrezas o traballo duro nin a labranza que o Altísimo ordenou. Sirá 7:15

Quen labra a súa terra, aumentará o seu montón de froitos; e quen agrada aos grandes, obterá perdón da súa iniquidade. Sirá 20:28

Cando teñas unha posesión frutífera en todo o campo, seméntaa coa túa propia semente, confiando na bondade da túa cepa. Sirá 26:20

Entón labraron a súa terra en paz, e a terra deu o seu froito, e as árbores do campo o seu froito. 1 Macabeos 14:8

Libros esquecidos do Edén

Polo tanto, o pobo está obrigado a dedicarse á agricultura e ao cultivo da terra para que deste xeito poidan ter unha subministración abundante de colleitas. Deste xeito, lévase a cabo o cultivo de todo tipo e recóllese unha colleita abundante en toda a terra mencionada. Carta de Aristeas 5:9-10

A xente do campo, ao emigrar das zonas rurais e establecerse na cidade, desprestixiou a agricultura. Para evitar que se establecesen na cidade, o rei ordenou que non permanecesen nela máis de vinte días. Carta de Aristeas 5:13

Polo tanto, fillos meus, non vos preocupedes pola beleza das mulleres, nin vos preocupedes polos seus asuntos; senón que andade con sinceridade de corazón no temor do Señor, e traballade en boas obras, no estudo e nos vosos rabaños, ata que o Señor vos dea unha esposa, á que El queira, para que non sufrades como eu. Testamento de Rubén 2:1

Inclina as costas á agricultura e traballa en traballos agrícolas de todo tipo, ofrecendo ofrendas ao Señor con acción de grazas. Porque coas primicias da terra o Señor te bendicirá, así como bendiciu a todos os santos desde Abel ata agora. Porque non che é dada outra porción que a graxa da terra, cuxos froitos se producen co traballo. Porque o noso pai Xacob bendiciume con bendicións da terra e con primicias. Testamento de Isacar 1:39-42

Fun o primeiro en construír un barco para navegar polo mar, porque o Señor me deu entendemento e sabedoría nel. E baixei un temón detrás del, e estendín unha vela sobre outro anaco de madeira vertical no medio. E naveguei nel polas costas, pescando para a casa do meu pai ata que chegamos a Exipto. E por compaixón compartía a miña captura con cada estraño. E se un home era un estraño, ou enfermo, ou ancián, cocía o peixe, e preparábao ben, e ofrecíallo a todos os homes, segundo a necesidade de cada un, lamentándome e tendo compaixón deles. Polo tanto, tamén o Señor me satisfixo con abundancia de peixe ao pescar; porque quen comparte co seu

veciño recibe moito máis do Señor. Durante cinco anos pesquei peixe e dei a cada home que vin, e abonda para toda a casa do meu pai. E no verán pesquei peixe, e no inverno gardei ovellas cos meus irmáns. Testamento de Zabulón 2:6-13